

Sygn. akt II K 548/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 roku

(...) II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Ilona Dworniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (...)

sprawy (...)

syna (...) i (...)

urodzonego (...) w (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) roku w (...) na (...), pow. (...), woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. przy zawartości 1,06 mg/dm⁽³⁾; 0,99 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu, wykazanych w kolejno następujących po sobie badaniach, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem (...) sygn. (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego tym wyrokiem

to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 i § 4 k.k.

o r z e k a

1. oskarżonego (...) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 i § 4 k.k. oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, orzekając na podstawie art. 62 kk terapeutyczny system jej wykonania w związku z uzależnieniem od alkoholu;
2. na podstawie art. 42 § 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 548/18

UZASADNIENIE

(...) ustalił następujący stan faktyczny

W dniu (...) roku około godziny (...) oskarżony (...) kierował pojazdem mechanicznym samochodem (...) nr rej. (...) w (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości. Oskarżony wjechał na (...). Sposób jazdy oskarżonego był niebezpieczny. Pojazd, którym kierował oskarżony miał uszkodzony układ wydechowy. W tym czasie kiedy oskarżony wjechał na (...), dyżurny (...) (...), polecił funkcjonariuszom Policji (...) oraz (...) zatrzymanie do kontroli drogowej kierującego pojazdem (...). Funkcjonariusze Policji po przybyciu na (...) zauważyli pojazd marki (...), którym kierował oskarżony. Funkcjonariusze Policji zatrzymali pojazd do kontroli. Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie wskazało wynik: 1,06 mg/l, II badanie 0,99 mg/l.

(...) ma (...) lat, jest (...), na (...)

Biegli psychiatrzy (...). Rozpoznali u (...). (...).

(...) w sprawie o sygn. akt (...) wyrokiem zaocznym z dnia (...) roku skazał oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzekając wobec oskarżonego m.in. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. Sąd (...) wyrokiem z dnia 30 lipca 2015 roku zmienił wyrok (...) w ten sposób, że warunkowo zawiesił wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby, oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora, orzekł karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 40 zł każda, w pozostałym zakresie wyrok (...) utrzymał w mocy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 87-88) zeznania świadka (...) (k. 37v, 96), zeznania świadka (...) (k. 6v, 96), notatkę urzędową (k.1), protokół z badania stanu trzeźwości (k. 2), świadectwo wzorcowania (k. 3), pismo (...) w (...) (k. 14), wyrok zaoczny (...) z dnia 09.09.2014r. (k. 16), wyrok (...) w Warszawie z dnia 30.07.2015 r. (k. 17), kartę informacyjną leczenia szpitalnego (k. 34), (...) (k. 42-44), wyrok (...) z dnia 07.11.2013r. (k. 48), informację z (...) (k. 71), dane z (...) (k. 72-84), kartę karną (k. 91)

Oskarżony przesłuchiwany w toku postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(...) dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

W obliczu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należało dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego tylko w takim zakresie w jakim są zgodne z zeznaniami świadków (...) oraz (...). Relacja oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że to nie on kierował pojazdem, ukierunkowana jest na zaprzeczenie stawianym zarzutom i stanowi zdaniem Sądu wyraz przyjętej linii obrony, zmierzającej do uniknięcia ewentualnej odpowiedzialności karnej.

Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania świadków (...) oraz (...). Ich zeznania są konsekwentne, spójne, logiczne.

W ocenie Sądu opinia biegłych psychiatrów jest pełna, jasna i rzeczowa, wydana została przez osoby, dysponujące niezbędną wiedzą specjalną, a Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania jej wiarygodności.

Sąd obdarzył wiarą dowód w postaci protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym. Dokument ten został sporządzony w przewidzianej przepisami formie przez uprawnioną osobę a jego wiarygodność nie była kwestionowana przez oskarżonego. Podkreślić należy, że oskarżony w czasie badania jak i bezpośrednio potem nie zgłaszał zastrzeżeń i nie żądał ponownych badań. W tym czasie nie kwestionował tego, że prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości.

Sąd jako w pełni wiarygodne uwzględnił pozostałe ujawnione na rozprawie dowody, stwierdzając, iż zostały one sporządzone z zachowaniem przewidzianych prawem wymogów przez osoby do tego upoważnione, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.

Sąd zważył, co następuje

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, stwierdzić należy, iż wszystkie przeprowadzone w toku postępowania dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. W myśl tego przepisu ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się tego czynu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżony (...) w dniu (...) r. kierował pojazdem mechanicznym po drodze publicznej, a przeprowadzone badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało, że był on wówczas w stanie nietrzeźwości. Oskarżony nie kwestionował wyniku badania. Oskarżony czynu tego dopuścił się:

- a) będąc skazany wyrokiem zaocznym (...) w sprawie o sygn. akt (...) z dnia (...) roku za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., zmienionym wyrokiem (...),
- b) w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem zaocznym (...) w sprawie o sygn. akt (...) z dnia (...) roku za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Biegli psychiatrzy (...). Rozpoznali u (...). (...). Oskarżony jest osobą pełnoletnią, dobrowolnie wprawił się w stan upojenia alkoholowego, znając wcześniej skutki spożywania alkoholu. Stan nietrzeźwości nie wyłącza odpowiedzialności karnej. Oskarżony, popełniając zarzucane mu przestępstwo miał świadomość, że prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości jest sprzeczne z prawem. Miał także świadomość, że jest wobec niego prawomocnie orzeczony środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Tym samym spełniona jest przesłanka winy umyślnej, konieczna dla przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, o jakich mowa w art. 53 k.k. Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, znaczny stopień społecznej szkodliwości, wyrażający się m.in. w znacznym stopniu winy, tym, że oskarżony w dniu zdarzenia sposobem jazdy zagrażał bezpieczeństwu w ruchu drogowym.

W ocenie Sądu analiza okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu, jego dotychczasowego trybu życia, prowadzi do wniosku, że kary wolnościowe nie są w stanie powstrzymać oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, a tym samym nie spełnią celów zapobiegawczych, ani wychowawczych. Oskarżony będąc skazany za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie wyciągnął wniosków, nie zmienił swego zachowania.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 62 k.k. orzeczono terapeutyczny system wykonywania kary pozbawienia wolności w związku z uzależnieniem oskarżonego od alkoholu. Sąd widzi konieczność specjalistycznego oddziaływania na oskarżonego podczas odbywania kary pozbawienia wolności. W ocenie sądu specjalistyczne, terapeutyczne oddziaływanie na oskarżonego podczas odbywania kary pozbawienia wolności może dać szansę na powstrzymanie oskarżonego od podobnych działań w przyszłości. W ocenie Sądu kara w takim wymiarze odbywana w systemie terapeutycznym spełni swe cele wychowawcze i zabezpieczające.

Orzeczenie zakazu prowadzenia przez oskarżonego wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio było obowiązkowe z uwagi na treść przepisu art. 42 § 4 k.k. Oskarżony przez swoją skłonność do łamania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym niesie szczególne zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Sąd skazując oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. był również zobowiązany do orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10.000 złotych. (...)

Jednocześnie Sąd (...)

Z tych przyczyn sąd orzekł jak w wyroku.